

Fúria feminista contra les violències masclistes

De la por a la ràbia. El 25N ocupem juntes els carrers

El 25 de Novembre és una jornada internacional per a denunciar les violències masclistes i expressar la força de les dones, lesbianes i transgènere en la nostra denuncia i força individual i col·lectiva per a fer-hi front. Les violències masclistes s'expressen de nombroses formes: els assassinats i violències a l'àmbit de la parella o ex-parella, la violència vicaria, l'assetjament sexual o per raó de sexe a l'àmbit laboral, acadèmics i culturals i altres espais de relacions socials, la violència econòmica i institucional, les agressions sexuals, la violència digital, la violència obstètrica i un llarg etc. Totes elles són expressió d'un atac a la llibertat del cos i de la vida de les dones, lesbianes i trans, i són estructurals del sistema heteropatriarcal, capitalista, racista i colonial.

Les dades que coneixem sobre les violències masclistes posen en evidència que estem parlant d'un tema estructural. Segons la darrera enquesta de violències masclistes de Catalunya, de l'any 2016, assenyala, entre d'altres, que més del 64% de les dones més grans de 16 anys hem patit algun episodi de violència a la llarg de la seva vida i que unes 23.000 dones a l'any han viscut un procés d'assetjament sexual a la feina. De mitjana, a Catalunya es denuncien 3 agressions sexuals al dia i sabem que això només és la punta de l'iceberg, ja que només es denuncien aproximadament el 10%. Durant la pandèmia, en el marc de les relacions de convivència, s'ha produït un augment de la violència. En els primers 11 mesos del 2021 s'han produït 27 feminicidis (assassinat de dones pel sol fet de ser-ho).

Aquest 25N les feministes tornem a sortir als carrers amb les nostres denúncies i reivindicacions. Expressem la nostra ràbia. Som feministes que vivim per tot el territori (pobles, barris, escoles, llars, centres de treball i universitats). Som dones amb diversitat funcional, amb diversitat sensorial i intel·lectual. Som migrades i racialitzades, gitanes i paies. Som de totes les edats i ens sabem lesbianes, transgènere, bisexuals, inter, queer, hetero i asexuals. Som les assassinades, som les preses, som les que s'han quedat als conflictes armats, a les fronteres, a la mar Mediterrània i a totes les mars.

I sens dubte una de les violències institucionals més forta i molt generalitzada és l'exercida pel sistema judicial. Exigim que s'incorporin els estàndards internacionals que són garantia per a prevenir, investigar, sancionar i reparar les violències masclistes; que es reconegui d'una vegada per totes l'ampli ventall de les violències i no només les de l'àmbit de l'(ex)parella. Per tant, reclamem canvis estructurals claus

per a la prevenció, l'atenció i la recuperació de tota mena de violències masclistes, i que l'accés sigui gratuït i garantit per totes.

Denunciem les violències institucionals exercides per les administracions públiques que no assumeixen les seves competències en la prevenció, acompanyament i reparació i així ens trobem amb situacions de manca de recursos, revictimització, falta de coordinació entre les administracions implicades. Denunciem els processos de guarda i règims de visites en què, de manera implícita o explícita, segueix determinant l'anomenada Síndrome d'Alienació Parental (una síndrome inexistent i negada per la OMS i el CGPJ). També cal tenir presents els arxivaments per manca de proves de les denúncies per assetjament de les treballadores de la llar i cal posar en evidència els casos de retirada dels fills i filles a les mares per part de la DGAIA basant-se en prejudicis racistes i culturals. No oblidem empresonament de dones com el cas de Juana Rivas i altres mares, a conseqüència de sentències basades en estereotips i prejudicis contraris a una perspectiva feminista i als drets de la infància.

Exigim polítiques públiques, recursos i mitjans suficients per a totes en el sistema de protecció i recuperació enfront de les violències masclistes. A tots els àmbits de l'administració i sobretot a l'educació, la salut, la justícia....

VOLEM protocols i circuits diversos perquè les dones no som homogènies. Prou revictimització. **No som víctimes! Som supervivents! Hem sobreviscut gràcies a la sororitat i a l'autodefensa feminista.**

Les violències masclistes estructurals ens estan colpejant de manera diferent i volem fer una esment especial a les migrants i racialitzades, a les refugiades i exiliades, a les joves i grans, a les persones diverses de gènere dissidents, a les dones amb diversitats funcionals, a les dones que exerceixen la prostitució, a les dones amb situacions de màxima precarietat i pobresa...

Si volem acabar amb les violències masclistes és imprescindible polítiques públiques que empoderin i actuïn contra la precarietat de les dones, lesbianes i trans, i que garanteixin el conjunt de drets de les dones que pateixen violència masclista.

Per això exigim:

-La derogació de la llei d'estrangeria per la violència institucional i masclista, per les seves disposicions racistes i patriarcals que ens violenten i ens criminalitzen com a dones migrants. Celebrem la força i salut dels feminismes decolonials i cridem a la sororitat entre dones per a fer trontollar privilegis.

- Volem una societat que tingui cura de tots els cicles de les nostres vides i doni valor a les xarxes comunitàries. Les dones grans mereixen tots els drets per tal d'assolir un envelliment digne, amb afectes i lliures de violències. **Volem pensions dignes per a totes** (amb ple reconeixement dels treballs de cures, de les feines

agràries, ramaderes i pesqueres). També volem una societat que permeti que les dones joves accedeixin al treball remunerat digne i que puguin desenvolupar projectes de vida amb futur i lliures de violències.

- **Continuarem actuant** per a aconseguir una societat totalment inclusiva per a les dones, lesbianes i transgènere, i sense violències masclistes per les identitats i cossos dissidents i farem front a qualsevol llei que no reconegui plenament els nostres drets.

- Continuarem actuant contra la discriminació i violència cap a les dones amb diversitat funcional i sensorial per tal que se'ns reconegui com a actores socials i es valori el que aportem a la societat. Volem aconseguir que les ajudes socials siguin eines que ens ajudin a assolir l'autonomia, l'empoderament i la llibertat per decidir sobre la nostra vida.

- Davant l'impacte que pateix un gran nombre de dones a causa de la vulneració del dret a l'habitatge, **exigim** polítiques públiques d'habitatge ambicioses i estructurals que aturin definitivament els desnonaments, amplïin el parc públic i donin suport a les experiències comunitàries de l'habitatge i que sancionin l'especulació immobiliària.

La violència econòmica i institucional està provocant un augment de les precarietats laborals, agreujades en la situació de COVID. Parlem de la discriminació salarial, de la subcontractació a través de contractes temporals, de les jornades parcials no desitjades, de l'atur, dels baixos salaris i de la discriminació laboral vers les dones que tenen criatures i tot això comporta un augment important de la pobresa. Aquestes situacions de precarietat no han anat acompanyades de polítiques públiques que donin suport a les persones com és l'exemple de l'escassa i minsca aplicació i desenvolupament de l'Ingrés Mínim Vital o la Renda Garantida de Ciutadania.

Exigim la integració immediata de les treballadores de la llar i de les cures al Règim General de la Seguretat Social perquè siguin reconeguts tots els nostres drets com a treballadores. No acceptem més pagament en espècies ni jornades inhumanes de treball. No pararem fins a aconseguir el reconeixement de tots els drets laborals d'aquest sector i la ratificació del Conveni 189 de l'OIT.

Exigim treball remunerat digne per a totes i també les prestacions socials quan sigui necessari que garanteixen una vida digna. És imprescindible la derogació de les reformes laborals.

Exigim el reconeixement de tots els drets laborals i socials de les treballadores dels àmbits més precaris (generalment migrades) de les cures: dels treballs essencials (salut, residències, comerç, atenció domiciliària...), del treball a les llars, de la venda ambulants i del treball sexual. Urgeix la regularització immediata de totes les dones migrants per tal que efectivament tinguin accés a l'ingrés mínim vital o a qualsevol prestació social.

Exigim protecció efectiva de les supervivents de la tracta amb finalitat d'exploració sexual. En nombrosos sectors hi ha tracta d'éssers humans i la seva causa no és només la prostitució, sinó el tancament de les fronteres europees, les restriccions que imposa la Llei d'estrangeria i la clandestinitat obligatòria.

Vivim una situació de crisi sistèmica on els poders econòmics i polítics promouen les retallades de drets socials i polítics. Aquest embat neoliberal va acompanyat, en el nostre context més proper, de la visibilitat dels fonamentalismes de l'extrema dreta que es fomenta des de poders institucionals i econòmics, sovint vinculats al franquisme, perquè veuen perillar els seus privilegis. L'actual sistema de justícia i la violència dels cossos policials criminalitzen i estigmatitzen la protesta i la dissidència no violenta.

Diem NO a la LLEI MORDASSA i exigim l'arxivament de tots els processos judicials oberts durant les mobilitzacions feministes. CRIDEM A LA DESOBEDIÈNCIA, davant l'ofensiva feixista i els fonamentalismes religiosos.

Exigim la fi de la violència policial, la judicialització de la política i la criminalització del dret a la protesta. Fem bandera de la solidaritat, de la nostra tendresa i de la nostra força per a assenyalar un sistema penitenciari que condemna la dissidència política i la pobresa i on totes les preses pateixen per partida doble les discriminacions, violències quotidianes i perpetuació dels mandats patriarcals. També exigim la paralització de la deriva repressiva a Catalunya.

Exigim l'amnistia de les preses polítiques, el lliure retorn de les exiliades i la cancel·lació de totes les causes obertes al voltant de les mobilitzacions pel dret a l'autodeterminació.

Alertem que l'avantprojecte de llei de llibertat sexual fet públic pel govern espanyol, malgrat els avenços positius, podria significar un retrocés i criminalització de les treballadores sexuals/dones que exerceixen la prostitució i d'altres col·lectius ja marginals, com les persones sense llar, i esperem que es resolguin aquests punts abans de la seva aprovació.

Volem acompanyar la infància i l'adolescència en la diversitat afectiva-sexual, corporal i de gènere per tal de construir rols que trenquin amb els estereotips de gènere, que possibilitin l'exploració lliure i el creixement individual i col·lectiu i que no ens obliguin a encaixar en cossos, identitats i sexualitats binàries o normatives. I exigim la formació continuada de qualitat i feminista del conjunt de la comunitat educativa.

Exigim que la defensa del dret a decidir i, per tant, del dret a l'avortament es consideri un dret fonamental. Qualsevol tipus de penalització, criminalització o restricció no suposa altra cosa que una expressió cruenta de violència masclista institucional. Volem decidir ser mares o no ser-ho i, per això, continuem lluitant per garantir el dret a l'avortament segur, lliure i gratuït, dins la xarxa pública de salut, a Catalunya i arreu

del món, i garantit per al conjunt de les dones especialment per les que ara tenen obstacles (menors edat, dones en situació d'irregularitats administratives o bé amb diferents estigmes socials)

Volem maternitats lliures, respectades i sense violència obstètrica. Les dones vivim les maternitats de diferents maneres i situacions, d'acord amb el nostre entorn social i cultural. Això ens obliga a visibilitzar els processos sexuals de les dones, inclosos l'embaràs, el part, el postpart, la lactància i la primera criança i dotar-los de drets i recursos per a poder viure'ls amb dignitat; amb permisos amplis i transferibles, sigui quin sigui el nostre model familiar o de convivència.

Aquest 25N les feministes continuem amb l'objectiu d'enderrocar el sistema capitalista, heteropatriarcal, racista i colonial per tal de construir una societat on les dones, lesbianes i trans visquem en llibertat, sense violències masclistes i amb vides dignes. La lluita feminista s'expressa arreu del món i està més viva que mai. Des de casa nostra sentim Rojava, Xile, Mèxic, Bolívia, Colòmbia, Perú, Equador, Andorra, Argentina, Brasil, Nicaragua, Hondures, El Salvador, Palestina, Afganistan, Índia, Sud-Àfrica... sentim els batecs de les dones que lluiten arreu del món perquè són també els nostres batecs.

ENS REBEL·LEM des de les nostres DIVERSITATS: mobilitzacions, assemblees i accions d'ocupació de carrers i places. El que ens uneix és visibilitzar la fúria contra les violències masclistes i no pararem fins a ser lliures.

Ens declarem comunitats d'acció i de resistència feminista i celebrem les nostres aliances, per sobre de les nostres diferències, per la vida, per la llibertat, per la comunitat, perquè volem seguir existint.

NOVEMBRE FEMINISTA

25N 2021